

ঈশ্বৰে আমাক চলাওঁতাসকলক দিয়ে

আমাৰ বখীয়াই আমাক প্ৰেম আৰু পৰস্পৰে পৰিচৰ্যা কৰাত সহায় কৰে।

প্ৰাৰ্থনা : হে পিতৃ, যীচুক প্ৰেম কৰা আমাৰ বন্ধুসকলৰ নিমিত্তেও আমি আপোনাক ধন্যবাদ দিওঁ। অন্য লোকৰ পৰিচৰ্যা কৰি আপোনাৰ পৰিচৰ্যা কৰাত আমাক সহায় কৰক। যীচুৰ নামত, আমেন।

লুক ১৫:১-৭ পদত চাওঁক ঈশ্বৰৰ লোকে কেনেকৈ দুৰ্বল আৰু হেৰুৱা লোকৰ বাবে চিন্তা কৰে।

সজ বখীয়া গল্পটো কওঁক। লুক ১৫:১-৭ ৰ পৰা সজ বখীয়াৰ গল্পটো কোনো এজন ডাঙৰ লৰা-ছোৱালী অথবা শিক্ষকক কবলৈ দিয়ক।

প্ৰশ্নবোৰ। তলত দিয়া প্ৰশ্নবোৰ লৰা-ছোৱালীক সোধক আৰু ইয়াৰ উত্তৰবোৰ কবলৈ দিয়ক।

- যীচুৱে কোৱা কথাবোৰ শুনিবলৈ কোনবিলাক মানুহে ভাল পাইছিল। (ব্যাখ্যা কৰক যে যীচু পৃথিৱীত থকা কালত, কৰতোলা সকল আটাইতকৈ বেয়া মানুহ আছিল।)
- কোন লোকবিলাকে যীচুক হিংসা কৰিছিল আৰু প্ৰায়ে তেওঁৰ বিষয়ে বেয়া কথাবোৰ কৈছিল? (বৰ্ণনা কৰক যে ফৰীচীবিলাক বাহিৰে দেখাত ধাৰ্মিক আছিল, কাৰণ মানুহে তেওঁলোকৰ শলাগ লৈছিল, কিন্তু তেওঁলোকৰ অনেক অন্তৰ দুষ্টতাৰে পূৰ্ণ আছিল।)
- মেৰ বখীয়াই মেৰবোৰ গণনা কৰোঁতে কেইটা হেৰাইছিল?
- হেৰুৱা এটা মেৰৰ নিমিত্তে মেৰবখীয়াই কি কৰিলে?
- হেৰুৱা মেৰটো বিচাৰি পোৱাত বখীয়াই বন্ধু আৰু ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ লগত কি কৰিলে?

হেৰুৱা মেৰৰ গল্পটোৰ নাটক কৰক আৰু উপাসনাৰ সময়ত বয়সীয়া সকলৰ আগত সেই নাটক প্ৰদৰ্শন কৰক।

- এজন ডাঙৰ লৰা অথবা এজন বয়সীয়া লোকক মেৰবখীয়াৰ ভাও দিয়ক।
- বাকী লৰা-ছোৱালীক ওচৰ-চুবুৰীয়া (দুজন), মেৰ আৰু হেৰুৱা মেৰৰ ভাও দিয়ক। সিহঁতে বে বে কৈ মেৰৰ দৰে চিঞৰিব পাৰে আৰু হাত আৰু আঠুৰে বগুৱা বাই যাওঁক।

মেৰবখীয়া, মেৰ আৰু হেৰুৱা মেৰ : কোঠাটোৰ এফালৰ পৰা আন ফাললৈ লাহে লাহে যাওঁক।

হেৰুৱা মেৰ : পিছ পৰি যায়, আৰু হঠাতে ঘূৰি অন্যফালে চকুৰ আঁতৰ হৈ যায়।

মেৰবখীয়া : নিজৰ মেৰবোৰলৈ চায়, আৰু মনে মনে গণনা কৰে, হঠাতে চিঞৰি কয় হায় হায় এটা মেৰ দেখোন নাই। (চাৰিওফালে ঘূৰি ফুৰি আনকি চকীবোৰৰ পাছফালেও চায় আৰু মেৰটোৰ নাম ধৰি মাতে।)

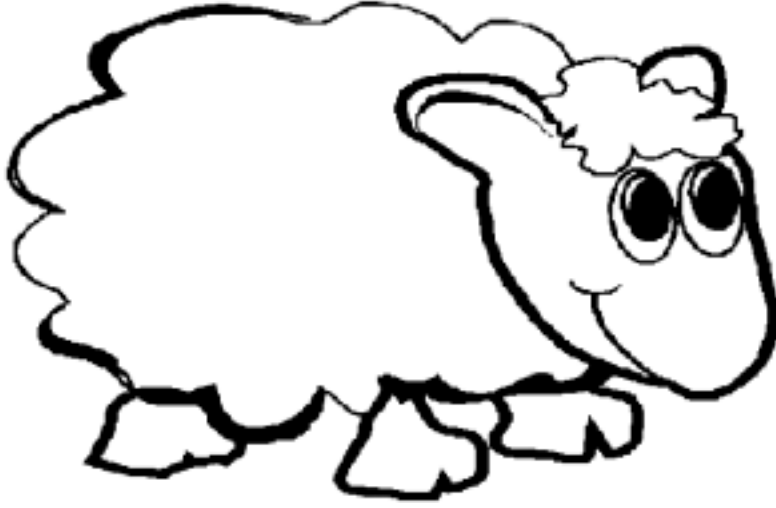
ওচৰ-চুবুৰীয়া : (চিঞৰি) তুমি কি বিচাৰিছা বাক?

মেৰবখীয়া : মই এটা মেৰ হেৰুৱালোঁ। মই তাক বিচাৰি পাবই লাগিব। অৱশেষত মেৰটো ওলাই যোৱা বাটে ওলাই গৈ তাক বিচাৰি আনে (কোলাত লৈ অনা দেখুউৱা)। ওচৰ চুবুৰীয়াক আনন্দেৰে কয়, হেৰুৱা মেৰটো মই পালোঁ! আহাঁ, মোৰ লগত আনন্দ কৰা।

ওচৰ-চুবুৰীয়া : চিঞৰি আনন্দ কৰে আৰু মেৰবখীয়াৰ লগত খোজ কাঢ়ি ওলাই যায়।

- এই গল্পটোৰ বিষয়ে প্ৰস্তুত কৰা প্ৰশ্নবোৰ বয়সীয়া সকলক লৰা-ছোৱালীয়ে প্ৰশ্ন কৰক। ওপৰত প্ৰশ্নবোৰ বুলি লিখা তালিকাৰ পৰা একেখিনি প্ৰশ্নকে সুধিব পাৰে।

এটা মেৰৰ ছবি আঁকক। লৰা-ছোৱালীক ছবিখন বয়সীয়া সকলক দেখুৱাই বৰ্ণনা কৰিবলৈ দিয়ক যে আমি ঈশ্বৰৰ মেৰ আৰু যীচু আমাৰ সজ বখীয়া যিজনে আমাৰ নিমিত্তে নিজৰ প্ৰাণ দিলে।

কবিতা। চাৰিটা লৰা-ছোৱালীক গীতমালা ৭৮:২, ৪, ৫২ আৰু ৭২ পদ কেইটা আবৃত্তি কৰিবলৈ অথবা গীত গাবলৈ দিয়ক :

মই দৃষ্টান্তৰে মোৰ মুখ মেলিম,

মই পূৰ্বকালৰ নিগূঢ় কথাবোৰ প্ৰকাশ কৰিম।

যি যি শুনিলোঁ, জানিলোঁ, আমাৰ পিতৃবিলাকে আমাক যি যি কৈ গ'ল

সেইবোৰ আমি তেওঁবিলাকৰ সন্তানবিলাকৰ পৰা লুকুৱাই নাৰাখিম।

কিন্তু তেওঁ নিজৰ প্ৰজাবিলাকক মেৰৰ নিচিনাকৈ উলিয়াই আনিলে,

জাকৰ দৰে সিবিলাকক অৰণ্যত চলালে।

তাতে তেওঁ নিজ মনৰ যথার্থতাৰ দৰে সিবিলাকক চৰালে,

আৰু নিজ নিপুন হাতৰ দ্বাৰাই সিবিলাকক চলালে।

হেৰুৱা আধলিৰ দৃষ্টান্তটো দেখুৱাই কওঁক :

- কোনো এটা লৰা অথবা ছোৱালীক লুক ১৫:৮—১০ পদ পঢ়িবলৈ দিয়ক। ঠিক এই সময়তে এজনী ছোৱালী কোঠাটোলৈ সোমাই আহি তাই কিবা বিচাৰি থকা যেন দেখুৱাব।
- শাস্ত্ৰ পদ কেইটা পঢ়া হ'লে ছোৱালীজনীয়ে এডাল বাৰু লৈ কোঠাটো সাৰিব।
- হঠাতে তাই আধলিটো বিচাৰি পাব আৰু হাতৰ বাৰুডাল ঠাইতে থৈ আনন্দত জপিয়াই উঠিব।

যোহন ১০:২৭ পদটো মুখস্থ কৰক। ডাঙৰ লৰা-ছোৱালীক যোহন ১০:২৭-২৮ পদ মুখস্থ কৰিবলৈ দিয়ক।

প্ৰাৰ্থনা : হে পিতৃ, মেৰ বখীয়াই তেওঁৰ মেৰৰ যত্ন লোৱাৰ দৰে আমিও যেন ইজনে সিজনৰ যত্ন লব পাৰোঁ, তাৰ বাবে আমাক সহায় কৰক।